

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Legia Catholica

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

1. Sanctus Maternus, S. Petri discipulus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64596)

que tempora, & annos, exacto ordine iturus, à primo, scriptio- nis facio exordium.

I. S. M A T E R N V S.

TE veneror, Sanctissime Pa- triarcha, & Apostole noster, non magis Materne, quàm Pa- terne. Planè apud nos & Pa- trem egisti, & Matrem. Hanc te præbuiſti lac Diuinæ, & Ca- tholicæ Doctrinæ præbendo, blanditias, & ſuauitatem cæle- ſtem inſtillando: Illum, ſoli- diorem cibum, quàm hortationi- bus, quàm virilis tuæ vitæ exem- plis robuſtioribus, proponen- do: quo ad heroicas tuas Vir- tutes ſectandas conſtanter ani- maremur. Te igitur in hoc adi- tu veneror. vt quæ de Te, Tuiſ- que Succelloribus, compendio memorabo, non compendio- ſum

sum fructum, in animis Lecto-
rum meorum, producant: sed
centuplum è simplici afferant,
& mensuram bonam, & con-
fertam, & coagitatam, & su-
pereffluentem, vicinis quoque,
& remotis exsaturandis, reddât:
idque liberalissimo in primis
DEO augente incremêta fru-
gum iustitiæ omnium; sed tuis
efficacissimis precibus, eam lar-
gissimam Benedictionem, quâ
apud illum polles, gratiâ impe-
trantibus. Hâc ego spe non va-
nâ fretus, alacer opus aggre-
dior.

Satis constat, Apostolorum
columen Petrum, cum Romã,
Imp. Claudij anno secundo ve-
nisset: nihil prius habuisse, ne-
que antiquius, quàm vt in to-
tum, quam latè patebat, terra-
rum Orbem, (cuius sibi curam
à

à Christo Domino demandatam meminisset) Euangelij, & Catholicæ Religionis Præcones dimitteret. In his Eucharis, Valerius, Maternusque fuere: qui sub annum Christi Domini quartum, & quinquagesimum, ad Treuirenses, Colonienses, *Tungrenses*q; destinati sunt.

Sed Maternus, vt illustrior esset Dei, & Petri mittentis virtus, & erga *Tungrenses* caritas, haud ita multum cum socijs progressus, calidâ febre correptus rebus humanis improuisò eripitur. Petrus eo casu, Eucharis, atq; Valerio nuntiantibus, cognito, nihil territus, baculû, Pontificiæ dignitatis insigne, ijs tradit, iubetque bono animo esse: exanimum corpus huius cõ- tactu, haud dubiè, fugitiuo spi-

CATHOLICA. 9

ritu redeunte, vitæ iri restitutum.
Id contigit quadragesimo die,
quàm terræ fuerat mandatum.
Igitur Treuirenses, Agrippinē-
ses, *Tungrenses* Populos (vna
tum Ecclesia erat) Maternus E-
piscopus adit, Catholicâ doctri-
nâ imbuit, nefariorū Idolorum
sacrilego cultu liberat; salutife-
ris Christiani Baptismatis vn-
dis abluit: hisque intentus, an-
nos quater denos salutem cir-
cumferens, & vicinis Gentibus,
plenis faucibus propinans, fur-
tiuæ mortis singulis diebus, sin-
gulos annos triumphantes re-
pendit. Tandem cælestibus ar-
cibus triumphali immortalitatis
curru inuectus est circa Christi
annum centesimū, tricesimum.

MONITIVNCVLA.

IN hoc aditu monendus mihi
Lector, ne miretur, si *Legiam*
Ca-

Catholicam pollicitus, *Tungrensem* Ciuitatem, & Episcopos producam. Vnus hæctenus Episcopatus ab omni memoria, *Tungrensis*, *Leodiensis*que habitus est; nec aliter veteres *Historiarum* nostrarum *Scriptores* tradidère, quos sequimur. Consultò tamè eos breuius percurreremus, qui ante *S. Hubertū* vixère, qui *Leodiensis* Ciuitatis primus Antistes fuit.

Octo S. Materni in Tungrensi Pontificatu Successores.

TErris erepto *S. Materno* succedunt *Nautilus*, *Marcellus*, *Metropolus*, *Seuerinus*, *Florentius*, *Martinus*, *Maximinus*, *Valentinus*. Horum res gestæ, vel neglectæ ab *Historicis*; vel, quod creditu procliuius, in dirâ illâ *Hunnorum* diluuie, cum tot alijs,

alijs, vel sacris, vel profanis monumentis, perierūt. Ita iudicant Harigerus, & Ægidius: ita Treuirēses Annales, qui hos quoq; suos Pontifices agnoscūt, vt antē de Materno diximus. Ita Ægidius Bucherius noster solertissimus antiquitatis Ecclesiasticę inuestigator. De his octo generatim censemus cum bonis authoribus, vel Martyrium passos: vel tam multa pro Fide, & Pietate tulisse, vt Martyres, etiam non fuso sanguine, censeri possint. Singulatim verò, vt è magno naufragio, has velut tabulas, aut tabularum fragmenta, collegit Ægidius, Aureæ val-
lis Religiosus: *Nauitum* plurimos è finitimis populis ad Fidem conuertisse, tum doctrinā Catholicam in animorū agros spargendo: tum miracula, & prodigia patrando.

Marcellum, omni sanctitate
fuisse conspicuum :

Metropolum dignâ virtutum
moderatione claruisse :

Seuerinum, quintum, quin-
que talentis fuisse pollentem :

Florentium, sui nominis o-
men implentem, vt Episcopum
decebat seriò floruisse :

Martinum, contra vim Dæ-
monum, Martem exercuisse:

Maximinum, omni sancti-
tate perfectum, vitam exegisse.

Valentinum deniq;, angelicâ
puritate, Angelis amicū extitisse.

Addit idem *Ægidius* horum
corpora, Tungris sepulta, à B.
Seruatio Traiectum translata,
in cryptâ condita fuisse, eâdem,
quâ ipse postea tumulatus est.

Porro de *Martino* non si-
leamus, quod ex antiquis mo-
numentis memoriæ prodidit

Mo-

Molanus, Vocari eum Hasbanorum Apostolum, quod eam Gentem ab altâ Idololatriæ cecitate liberârit. Qui & adiūgit, in humanis esse desijſſe anno 276. Vide si lubet eius Chronicon Sanctorum Belgij.

Iterum Ægidium audiamus: qui memorabile illud de Valentino scriptum reliquit, quod eius verbis accipe. *Beatus Valentinus, horum ultimus, Spiritus sancti attactu pramonitus, seu quolibet Ecclesiastica Traditionis exēplo pradoctus, quocūq; Dei nutu iussu ve inductus, cū ad extrema vite vergeret: Baculum Pastoralem super Altare B. Mariae Virginis ponēs, sub indissolubilis anathemathis vetuit animadversione, ne quis inde temerarius tolleret; ne quis orbato*

Præ-

Præfulatui mercenarius immergeret, donec per reuelationem I E S V Christi cominus electio, idoneum Doctore, & Episcopum animarum suarum inueniret. Hæc Ægidius: qui merito, vt mirum notat, totum septennium, post Valentinii excessum, Tungrensem Ecclesiam, Pastore viduam, perseverasse, nemine auso, tanti Præfulis tam serium interdictum migrare.

X. S. S E R V A T I V S.

ILias mihi texenda sit, si huius Herois res gestas, & virtutes scribere aggrediat. Sed pro meo instituto, solum ea tradam, quæ Catholicum, & Catholicæ Fidei acerrimum defensorem, & promotorem probent. Missarum solennia quotidie celebrabat: